

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mlea publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 S. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 J. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: Dr. N. Manolescu, Răspândirea ciupercilor pe pământ. — Petre Popescu (Deliu), Scrisoare către țărani. — Dr. S. Possa, Starea copiilor de la țară. — Bistriceanu, O conferință. — Ierom. Eftimie Georgescu, Sfântul Clement, episcopul Romei. — Eugeniu Dulfu, Puterea rugăciunii. — C. Gregorian, Cultura pomilor roditori. — Haret, Circulară către Revisorii școlari. — Niger, Un țărani pictor. — C. P. Tașcă, Coloniile agricole pentru condamnați. — Povește pentru cunoșterea răpciugei și cârtiței. — D. Popescu, I. Neferescu, Lumina satelor. — Un monstru marin. — Marin Mihăilescu, O faptă laudabilă. — Cronica săptămânii. — De la sate. — Bibliografia — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Ciupercă. — Ciupercă de câmp. — M. S. Regele observă bombardarea Vidului.

„CERES“

SOCIETATE COOPERATIVĂ DE AGRICULTURĂ
BUCURESCÎ

3, Str. Karageorgevicî, 3.

Țurnisează pulverizatoare excelente

PENTRU

STROPITUL VIȚELOR CONTRA MANEI

Prețurile foarte eftine

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000 000 fr. îmi
părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din
carî 150 fr. vërșați.

Comitetul central :

..... la Londra
Laehlan Mackintosh Rate,
Esquire „
G. I. Goschen „
..... „
Viscount Duncannon . . . „
Hon. H. A. Larvence . . . „
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet „

Director: M. C. A. Stolz.

» ajutor : M. E. E. Goodwin

Censori : Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, Bucurescî
Sucursalala Brăila, Agenția la Londra.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Bise-
rica Cotroceni, Bucurescî. — Ar-
bori fructiferi, Arbori pentru șo-
sele, Arbori altoiți de ornament, Ar-
buști, Plante urcătoare, Brați, Pini
austriaci, Thuia și altele. Stupî, Tran-
dafiri, etc.

Act de mulțumire. Decedatul meu
sof, Ión Con-
stantin Gr. Ghika, a fost asigurat de
la 28 Septembre 1897, la Societatea
de asigurare «Dacia-România,» pe
casul de mörte și încetând din viață
la 24 Martie a. c., când asigurarea
nu eră în vigore de cât 3½ ani, nu-
mita Societate mî-a numërat astă-đi
capitalul asigurat de lei 35.000.

Më cred datöre a exprimă Societății
de Asigurare, Dacia-România mulțu-
mirele mele, pentru graba ce a pus
în lichidarea drepturilor mele.

Bucurescî, 30 Aprilie 1901.

(ss.) Anna Jean Ghika.
Născută Filiti.

Răspîndirea ciupercilor pe pămînt.

Este probabil că ciupercile cresc în toate regiunile pămîntului. Țic probabil, pentru-că afirmațiune nu se pôte face, de 6re-ce, pe de-o parte, sînt regiuni terestre cu totul necunoscute; iar pe de alta, pentru-că nu este regiune terestră cunoscută, în care să lipsescă aceea ce trebuie vieții acestor ființe: aer, căldură, și umiditate.

Sînt multe regiuni cunoscute ca avînd ciuperci, însă sînt f6rte puține ale c6r6r ciuperci sînt bine studiate, și sînt și mai puține acele regiuni în cari ciupercile utile sînt cultivate pentru serviciile omului, iar cele vătămăt6re sînt com-bătute.

Dacă ne-am întreba de cum este la noi, răspunsul adev6rat cred că este următorul: pe c6nd gunoiul împute satele și orașele, bogații m6n6ncă ciuperci de la Paris, sub numele de conserve; iar s6racii, din Rusia sub numele de bureți.

Despre ciuperci cu aplicație la industrie, nu este nici vorbă; chiar iasca o aducem din str6in6tate. C6t despre lupta în contra ciupercilor vătămăt6re și s6n6t6ții n6stre, și animalelor, și mai ales plantelor cari ne nutresc, luptă nu există, c6ci asemenea rele, une-oră desastre, se cred în genere trimise de Dumnezeu.

Mana viilor, mana strugurilor, m6lura gr6ului, t6ciunele porumbului, mana cartofilor, muschii de pe arborii fructiferi și de pe p6duri, fl6rea vinului, fl6rea oțetului, mucigaiurile din pivnițe, din casele umede, din vinurile stricate, mucigaiurile, cari distrug lemnele din construcțiuni, mucigaiurile cari putredesc fructele și cele-l-alte alimente, etc. etc., sînt lucruri asupra c6rora atențiunea n6stră nu numai nu se opresce, dar nici n'a fost chemată. În ș6le se înv6tă lucruri ca: viața Domnilor buni și Domnilor r6i; viața familiilor ovreesce din vechiul testament; geografia tuturor p6rșilor lumii și o mulțime de cunoscinți de tot felul, din cari unele n'aũ nici un folos practic.

Gramatica în ș6lă este dusă pînă la excepțiile cele mai rare, ca și cum o greșelă de ortografie ar fi egală cu gre-

șala de a mânca ciuperci otrăvitoare, ori de a lăsa ciupercile vătămătoare să ne desființeze rodul muncii.

Se învață științele naturale, lăsându-se însă afară tocmai din acele cunoștințe cari ar trebui mai bine studiate. În program găsești întrebare despre aurora boreală, etc. etc., dar despre ciuperci nu găsești, ca și cum autorul programului s'a temut că va fi executat să trecă de la vorbe la fapte.

Din igienă, cu privire la știința combaterii ciupercilor vătămătoare (și microbii, cari ne omără, sînt ciuperci), se învață puține vorbe dar nimic demonstrat și conform cu condițiunile vieții noastre.

Este locul să spun aci un fapt, care ilustrează perfect aceea ce vreaș eu să țin despre învățămîntul igienei.

Într'o conversațiune cu unul dintre omenii puși în fruntea mișcării de progres a țării, fiind întreat asupra părerii mele despre programul din școle, în special din cele rurale, și răspundînd că în acest program se impune învățătura a mai multor lucruri cari nu trebuiesc, de cât a celor cari sînt necesare vieții, mi-a țin: «Ai dreptate; ecă ce am văduț și eu: pe cînd ascultam la examenul de igienă de la un seminar, profesorul a întreat pe elev: **Cum se aduce un cadavru de la Paris la București?** Elevul a răspuns prea bine, dar n'a răspuns la întrebarea următoare ce i-am făcut eu: pentru ce înverdesce apa, care stă mult înaintea casei și ce urmări pot fi d'acolo?»

La noi cunoștințe despre ciuperci nu sînt, și speranța de a le ave este prea slabă, considerînd rutina, care ne stăpînesce și pe care n'avem curajul de-a o rupe.

Dar să vedem cum stă cestiunea ciupercilor în alte țări.

În Europa, afară de Franția, Englitera, Suedia, Belgia, Germania, Austria, Italia și Elveția, unde cunoștințele asupra ciupercilor au făcut progrese, cele-l-alte state nici nu se gîndesc încă la aceste cunoștințe atît de utile.

Să notez însă că Rusia mănîncă și chiar exportează ciuperci; însă acestea nu sînt de cât bureți, ce cresc pe copacii virginelor ei păduri.

În America, se țin că studiul micologic (al ciupercilor), ar fi în flóre și ar fi făcut progrese.

Se pôte afirmă, după cele scrise, că ciupercile abundă în țările cu clima dulce și umedă; către equator și către

poli însă, precum toate viețuitoarele, așa și ciupercile, devin prea rari.

S'au găsit ciuperci pe cele mai mari înălțimi.

Țările în care se găsesc cele mai multe genuri de ciuperci, sînt cele intertropicale; în aceste țări, între care se numără și România, ciupercile nu numai că sînt multe și diferite, dar ele mai sînt încă și cărnoase.

Ciuperci.

Ciupercii de câmp.

Intr'o țară cu climă pentru ciuperci și în care este pământ vegetal și umiditate în mai mare cantitate, sînt cele mai multe ciuperci.

Cât gunoiu este în țară la noi, dacă s'ar pune îngrijire, am avea ciuperci, vorbind de ciupercile bune de mâncat, nu numai pentru alimentațiunea noastră, dar și pentru export.

Pădurile noastre sînt pline de bureți, cari putrețesc acolo, pe cînd în orașele noastre pentru posturi, se vînd bureți importați din Polonia și Rusia.

Un lucru este de notat, acela că aparițiunea ciupercilor este supusă la multe variațiuni.

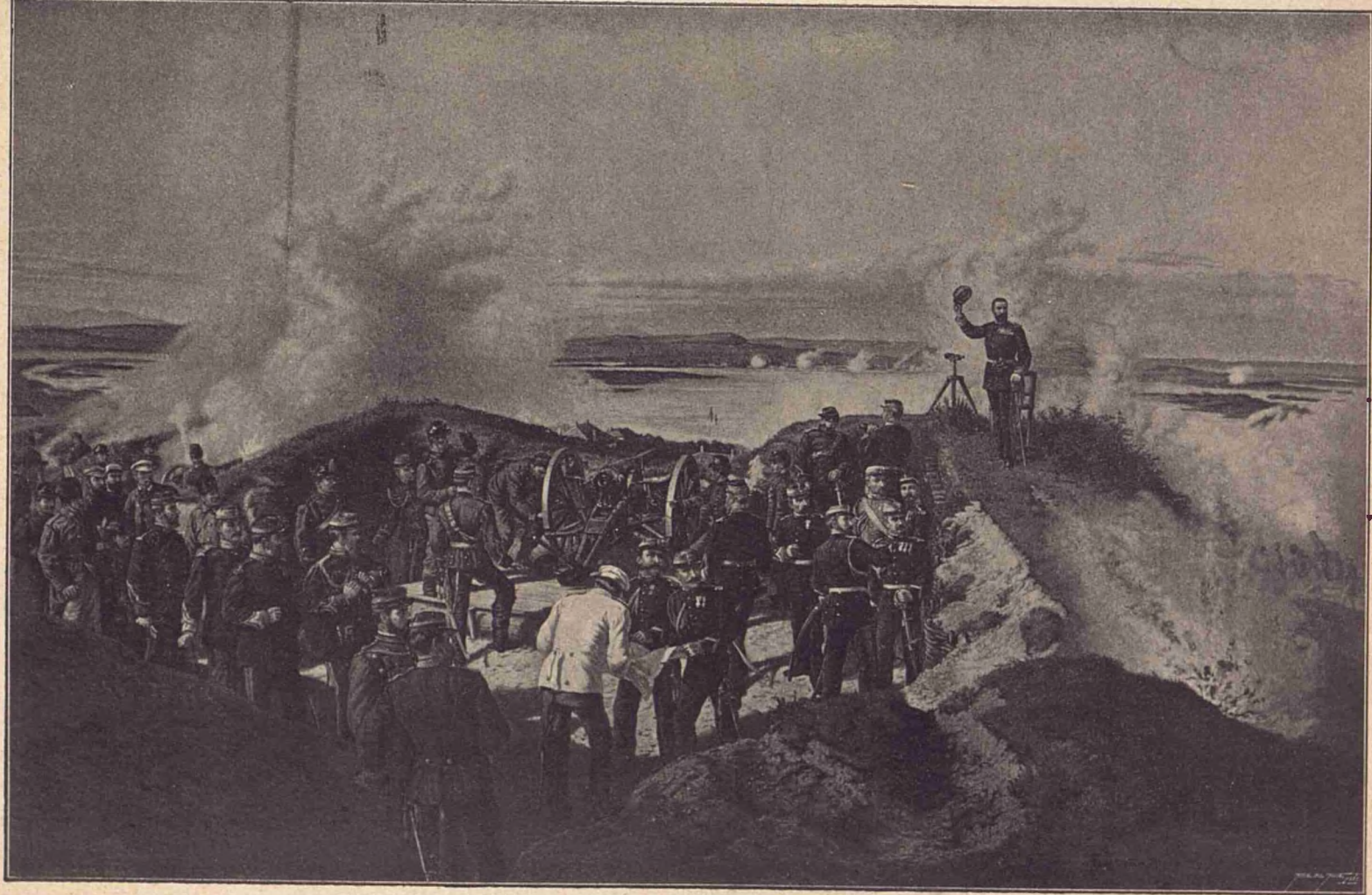
Intr'o regiune apar și dispar pentru timp diferit, fără ca aceste schimbări să fie posibile de prevăduț, în starea cunoștințelor noastre de astăzi.

În genere se poate afirma că seceta nu priesce aparițiunei ciupercilor, pe cînd timpurile ploioase le priesce.

În adevăr, întru cât privesce ciupercile microscopice, cari atacă plantele, (via, cartofii, grăul, orzul, porumbul, etc.), ele abundă în timpuri ploioase.

Dr. N. Manolescu.

Prof. de boale de ochi la Universitatea din București, Medic primar în spitale pentru boalele de ochi și urechi.

M. S. Regele observă bombardarea Vidinului.

Serisore către țărani.

Frați țărani,

Ă adresez către voi, ca unul ce sînt plecat din mijlocul vostru și vĂ scriu vouĂ din cele aflate și știute de mine, doritor cum sînt sĂ vĂ vĂd pe toți luminați spre bine și întăriți în credința și puterea vĂstră pe aceste vremuri grele de lipsă și nevoi.

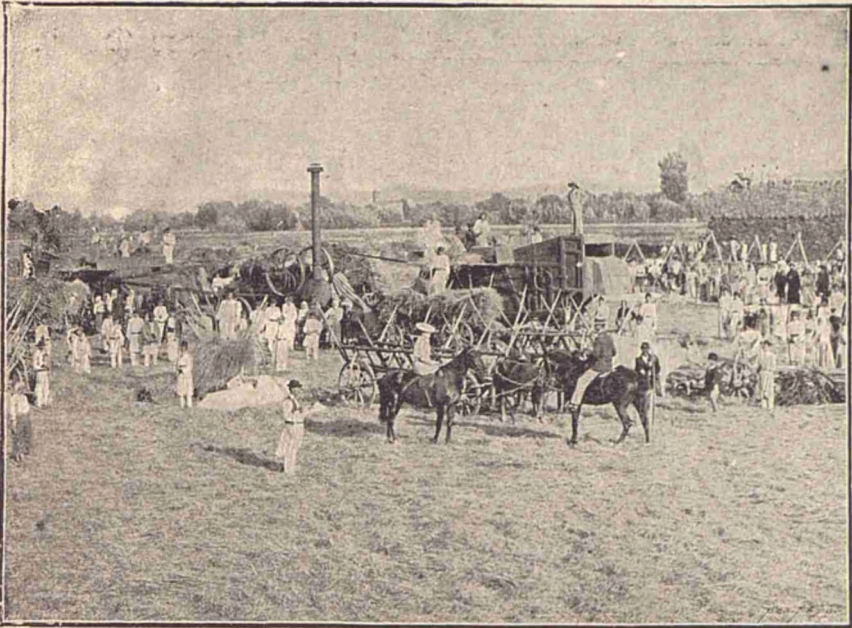
Mai întăiu vĂ doresc sănătate și voie bună, sĂ dați ascultare vĂrbelor mele și ascultĂndu mĂ sĂ vĂ puneți pe lucru așu cum trebuie, cĂ nu mai sînt timpurile acelea cĂnd puteĂ s'Ă ducĂ RomĂnul ori și cum muncind ađi și mĂncĂnd mĂine, trĂind stingher și rĂtĂcit prin creerii pĂdurilor, fĂrĂ grijĂ multe, și Ăn putințĂ de a agonisi tĂte trebuitĂrele prin muncĂ mai puținĂ. Ađi lumea s'Ă Ănmulțit, pĂmĂntul nu mai rodesce ca altĂ datĂ, și partea fiecĂruia de moșie s'Ă ĂmputĂnat vĂdĂnd cu ochii, nevoile ne prĂnd de micĂ și noi slĂbim Ăn loc sĂ ne facem mai tari ca sĂ le putem ține piept sdravĂn. Și dupĂ altele tĂte nici nu prea ne avĂm bine unii cu alții, ne cam pismuim și ne sĂpĂm Ăntre noi ca sĂ nu ne putem ĂnălțĂ sus, și facem loc altora care nu sĂnt din nĂmul nostru ca sĂ se ridice și sĂ ne stĂpĂnescĂ. Și dacĂ de bine de rĂu am putut-Ă ducĂ pĂnĂ acuma, de ađi Ănainte brațele nĂstre trebuie sĂ fie mai vĂnjĂse, pepturile mai tari și sufletele, mai oțelite ca sĂ ne putem gĂsi rost Ăn viațĂ și traiul nostru sĂ nu-Ă cerșim pe stradĂ.

«DĂ din mĂinĂ, Petre, ca sĂ nu te Ăneci a đis MĂntuitorul Apostolului, spre a nu se pierde Ăn valurile furiĂse ale mĂrii și cuvĂntul acesta sĂ ne fie pildĂ nouĂ și sĂ n'ĂșteptĂm mĂntuirea sĂ ne vinĂ de la alții, cĂnd noi singuri prin puterea muncii nĂstre o putem avĂ cu prisosințĂ. Veți đice ĂnsĂ cĂ ați muncit destul și brațele vĂstre sclave aĂ fost pĂmĂntului pe care l'Ăți Ăntors și pe fațĂ și pe dos și v'Ăți istovit pe brazde și copiii vĂstri de micĂ i-Ăți pus la sapĂ și la cĂrnele plugului v'Ăți ispășit bĂtrĂnețele. Așu este, cĂ voi țĂrarii munciti din greu și đĂ și nĂpte, voi nu mai cĂnĂscĂți cĂdhnĂ cĂtu-Ă vara de lungĂ și iarna cĂnd sĂ vĂ descĂtușĂți Ăsele n'Ăveți merinde și nu puteți fi Ăn pace. Munciti e drept din greu și đĂ și nĂpte, dar munca vĂstrĂ nu iĂ rĂsplata adevĂratĂ și prețul muncii vĂstre voi nu-Ă cĂnĂscĂți. VĂ vindeți brațele adesea, fĂrĂ sĂ știți chiar, pe un pĂhĂrel de rĂchiu, vĂ lĂsați sĂ fiți Ănșolați de ori-ce perdevarĂ și gurĂ cascĂ, nu puneți nici o mĂsurĂ Ăn ale vieții vĂstre treburi, nu vĂ Ăngrijiți de loc de điuu de mĂne și

de-ți avé grămeđi de bani în casele vóstre le dați pe tóte în vînt și nu vė gândeți să mai puneți ceva de-o parte pentru ȓile negre și buna stare a copiilor vóstri. Răbdați peste măsură de mult și în loc ca să luați pildă de la alții, cari vė smulg părălutele din chimir cu mărfurile lor, voi alergați tótna mai réu ca noi, orășeni, în târg să cumpărați varză, cėpă, cartofi, țelină, morcovi și tot ce trebuie pentru iarnă. De vine un Pasce ori un Crăciun tot la tîrg dați fuga să luați, ba un cojocel, un flanel, o căciulă, o fustă, o pereche de ghete, un chimir, o zeghe, panglică, pălăriuțe etc. când tóte acestea le puteți face acasă la voi cu puține parale și de o mie de ori mai trainice și mai frumoșe ca cele din tîrg. De voiți să vė faceți o casă, un dulap, o masă, un butoiu, o puțină și ori-ce alt vas tot la oraș mergeți după meșteri, când lemnele vė stau la îndemână și doar nu vė strigă să vė învețe ele ce să faceți dintr'insele. De se taie o pădure voi sînteți chemați numai să doborîți bușteni și să faceți pe cărașii, luptându-vė și voi și boii vóstri să scóteți lemnele la lumină de prin tóte văgăunele munților, pentru un franc doi pe ȓi, pe când alături meșterii streinți lucrėză cu cėsul și la adăpost, mănăncă bine, se odihnesc sdравn și mai iaú și câte 8—10 franci pe ȓi. De primăvara și pînă tótna lucrați pămîntul și când să vė vindeți grănele le dați pe nimica samsarilor Ovrei, vė concurați voi sătenii între voi, fără să băgați de sémă că a fost băgată la mijloc zizanie de speculanții streinți, cari vė cumpără marfa vóstră tótna cu ȓece, pentru ca s'o vîndă tot vouė iarna cu o sută și două sute. Suferiți învoeli grele find-că voi nu vė uniți să puneți împreună plata arendei a fie-căruia din voi și din sumele acelea să faceți un capital cu care să arendați d'a dreptul moșia de la proprietar, fără să mai aveți nevoie de samsarlic. De vė prinde vr'o nevoie și aveți trebuință de bani, mergeți la cămătar și plătiți câte 200 și 300 lei dobândă pe an la 100 lei și acėsta fără să băgați de sémă, căci așa ați pomenit și nimeni nu v'a arătat că ar fi bine și alt-fel de făcut. În satele vóstre e de multe ori numai vrajbă și ură, că de vedeți vre-unul dintre voi că se ridică, îi puneți foc la clăile de fin, ori îi destupați vasele cu vin, în loc să luați pildă și să munciți și voi muncă cinstită, care să vė facă bogati și puternici.

Nu ȓic că noi aceștia de la oraș sîntem mai pricopsiți și că între noi e pace și bună unire, ori că belșugul umple casele nóstre și nu ducem grije de nimic. Și la noi lipsa e tot așa de mare ca și la voi, vrabjba și zizania își au locul lor și traiul orășanului e tot așa de aspru ca și al celor de la córnele plugului. Dar noi orășeni sîntem așa de amestecați neam cu neam și atăt de mult coplesiți de grijă multe că n'avem putință să facem ceea-ce voi ați puté face, atăt de numeroși cât sînteți, de vine în țară abia 10 orășeni la

o sută de țărani. Și apoi în totdeauna faptele mari ale țării prin voi, țărani, s'au săvârșit și brațul vostru puternic și mintea multor bravi Români de-ai noștri ne-au dat o Românie neatârnată și respectată de totă lumea. Străbunii noștri au fost mari și moștenirea pe care ei ne-au lăsat-o, trebuie s'o ținem sfântă și să n'o dăm din mâinile noastre, nici cu prețul vieții chiar.

Deci, Români ai satelor, vremurile fiind grele, dați-vă cel puțin mâna cu toții la o laltă, căci numai Unirea face puterea și vă deschideți sufletele pentru fapte bune, să se scie odată că acest popor de Români e mare și nu se lasă de risul ori-cui pe lume. Infrățiți-vă între voi, infrățiți munca voastră, infrățiți agonisela voastră. Picătura mică găuresce piatra, uniți aceste picături și veți străbate reul cu pirone de foc și numai bine va fi la casele voastre. Faceți așa ca fie-care sat al vostru să fie o singură familie, unde toți să muncască și să trăiască cu cinste și din agonisela voastră a tuturor îngrijiți-vă de mai puneți și ceva de-o parte, căci așa pe negândite veți isbuti să strângeți sume mari de bani și să faceți lucruri pe cari alt-fel nu le veți pute face cu nici un preț. Să vă dau numai o pildă de ce va să dăcă economie la casa omului și cum se poate ridică cine-vă din cele mai mari nevoi numai după urma ei.

Inchipse-ți, Române, că puî de-o parte pe fie-care și numai 10 bani; într'o lună vei strânge 3 franci, într'un an vei face 36 de franci, în zece ani vei ajunge la 360 franci, în două-

decă de ani numai vei ajunge la 720 lei, cari cu dobânda lor vor trece de 1000 franci. Iată o sumă frumoasă, pe care a-ți fi strâns-o fără să te gândești chiar și care îți va prinde așa de bine la ori-ce. Să ții acuma că într'un sat sînt numai 500 de familii, și se iaă termenul de 10 ani. In 10 ani un singur om ar strînge 360 lei, cari împreună cu dobînda lor vor dă cel puțin 400 lei. Fiind 500 familii și punând numai un suflet de familie, s'ar strînge la un loc o sumă de $400 \times 500 = 200.000$, adică două sute de mii de franci.

(Va urma).

Petre Popescu (Deliu).

Starea copiilor de la țară (1).

Instrucțiunii populare despre regulile ce trebuie păzite în timpul sarcinei, facerii și alăptării, despre pericolele băuturilor spirtose la mame și copii, despre profilaxia și căutarea bălelor molipsitoare ale copilăriei, despre mijlocele de a cresce copii sănătoși și voinici. Aceste instrucțiuni trebuie să fie răspândite în țară și împărțite gratuit pe la sate.

Mai departe, toate puterile noastre trebuie să fie încordate spre a da tinerei generații a sătenilor, prin școlile rurale, o educație și instrucție potrivită cu indeletnicirile cu cari vor trăi ei. De aceea trebuie să le dăm prin școli, nu învățătura de astă-ți ce are o direcție cu totul greșită, fiind prea abstractă, ci să le dăm o direcție care să aibă aplicațiuni practice imediate, materialmente folositoare pentru traiul zilnic. Școlile noastre rurale trebuie să formeze pe copiii sătenilor: buni gospodari, buni agricultori și buni economi. Să se dea cea mai mare atenție și dezvoltare culturii pământului, crescerei vitelor și paserilor, grădinierei, pomiculturei, apiculturii și micilor industrii cu cari sătenii să se potă indeletnici în timpul iernei. Fie-care școlă să aibă grădina ei pentru legume, pomi, flori chiar, căci și ele contribuiesc a dezvoltă gustul frumosului. In aceste grădini copiii trebuie să facă practica necesară primăvara și toamna, iar în cursul iernei să învețe diferite meserii.

In fie-care județ să se înființeze câte o fermă model de ale stăului, unde copiii ce au terminat școlă rurală să fie obligați a sta doi ani, spre a se deprinde cu agricultura rațională care pôte rentă îndecit ca cea primitivă de astă-ți.

Relativ la educația băeților și fetelor, învățătorii trebuie să fie obligați a da cea mai mare atenție, să le vorbescă și să'i încurajeze la moravurile cele bune, să'i deprindă a veni la școlă spălați pieptănați, curați, cu hainele nerupte, să le facă lecții despre rezultatele bune ale igienei individuale și a locuințelor. Toate acestea au o forțe mare influență civilizătoare asupra maselor. Corurile școlare să cânte regulat sərbătorile la biserica, sub conducerea învățătorilor, iar toți elevii școlii să vie negreșit.

La școlile de fete să se dea cea mai mare dezvoltare educației

(1) Veđi No. 28—29, 30 31, și 32.

morale și a conducerii gospodăriei. Ele să învețe cultura gândacilor de mătase, agricultura, țesătoria de pânzeturi și scoarțe, croitoria elementară cât trebuie mediului lor sătesc. Trebuie să desvoltăm la fete gustul frumosului util, adevă să aibă ambițiunea de a întreține curățenie exemplară a gospodăriei, pe care să o îmbunătățească și înfrumusețeze cu tot ce-i pôte aduce folos material.

O desvoltare mare trebuie să se dea studiului bucătăriei, în ajutorul căruia vin cantinele școlare, ce pot servi fetelor de practică. Dar pentru această și învățătorele trebuie să fie datore a cunoște bucătăria, care de și nu e o artă grea, dar fără ărecare practică nu se pôte învăța pe de rost ca gramatica și istoria. Bucătăria trebuie învățată mai ales din practică, nu însă pentru mîncării scumpe, ci bucătăria frugală, gustosă și efină a poporului. La noi sătenii nu mănâncă carne pentru că nu știu cum să o pregătescă; pe lângă casa sătenuiului mai nici o dată nu găsim straturi cu legume, căci nu scie ce să facă cu ele. Intre un simplu borș cu meșteșug făcut și altul fără nici o pricepere de a-l pregăti e o diferență enormă de și prețul e acelaș ba pôte mai mic ca celui întâiu după cum vom cită un esemlu mai la vale. Apoi se scie că mîncarea bună și caldă nu provăcă așa lesne înclinația spre beție ca mîncările rele, reci și ne la timp. Cu mîncare bună și copiii și adulții sunt mai puțin expuși la tot felul de bôle și sunt mai viguroși și mai cu spor la munca.

În tôte țerile occidentului există, sau școli speciale de bucătărie, sau secțiuni atașate pe lângă școlile primare pentru învățatura bucătăriei. Unele din aceste școli sunt întreținute de stat și comune, de societăți filantropice antialcoolice sau de proprietarii mari ai fabricelor. În Elveția sunt institutore ambulante de menagiū și bucătărie, plătite de cantone spre a merge din școlă în școlă spre a face câte un curs de 2—3 luni fetelor. Acesta mi s'ar părea mijlocul cel mai practic și mai potrivit de aplicat în țara noastră. În Sicilia fetele claselor superioare gătesc mîncare în școlă pentru fetele sêrace, iar cheltuiala o suportă în parte societățile filantropice.

La noi în țară s'a făcut asemenea încercare la Asilul Elena Dôdna, dar îndată a fost părăsit. Mai de curând s'a început serios acest învățămînt în școlă profesională Otteteleșanu de sub patronagiul d-lui Iôn Kalinderu. Era vorba să se facă și la Iași o școlă de menaj în casele Asachi, care au și fost reparate în acest scop, dar această școlă nu știu când va avea ființă.

Ca un esemlu de bine facerile unor asemenea școli, dăm loc aici scrisorei unui lucrător belgian, către un ziarist. Iat-o :

Toutain-l'Evêque, 2 fevrier 1896.

Domnule Director,

«Vă cer a recurge la jurnalul D-văstră spre a mulțumî vechei administrații comunale pentru că a creat o școlă menajeră în orașul nostru, mulțămesc asemenea foarte mult și directorei.

«Femeia mea care până la căsătoria noastră, n'a fost nici odată de cât până la grăpă (mină), găsea nefolositor de a trimete pe una din fetele noastre la această școlă, dar eu am vroit așa, și acum femeia mea e foarte mulțămită, casa noastră s'a shimbat foarte mult, în loc de cartofi, cafea, sau puțină fiertură Duminica, noi

avem astă-đi mici prânzuri foarte plăcute, cari nu ne costă mai scump și cu cari sîntem mai sănătoși. Dintr'ο mulțime de lucruri de care noi nu sciam să profităm, fata noastră ne face lucruri bune cari ne surprind; sfătuesc pe toți camaradii mei, lucrători ca și mine, să'și trimetă pe fetele lor la această școlă, eu mai înainte nu putem crede că cine-va pōte trăi mai bine și cu mai puține cheltueli de cāt costă de ordinar pe lucrător».

Acastă scrisore are atăta putere convingetore că n'are nevoie de nici un comentariu.

Pentru a favoriza răspândirea în popor a gustului de a se hrăni bine, trebuie să înlesnim deschiderea măcelariilor (căsăpiilor) de carne pe la sate, și a'î învățā să-și facă singuri pânea de grâu sau de secară.

Să se execute tōte măsurile de combatere a alcoolismului.

Să se execute cu strictetă regulamentele pentru casele sătesci. Locuitorii singuri să'și facă casele, nu cu arhitecți, ci după anumite reguli stabilite și după modeluri tip, adaptate după regiuni. Casele să aibă cel puțin două odăi cu tindă, să fie nalte și luminate prin ferestre în raport cu mărimea casei. Ograda trebuie să fie deosebită prin îngrăditură de ocolul vitelor și de grădină care trebuie să fie obligatorie pe lângă fie-care casa.

Să se înființeze în tōte comunele rurale case de *Economie Sătesci*, care după modelul celor din Transilvania au început a se crea și la noi prin unele sate din Valahia. Aici sătēnul își pōte strânge economiele lui, pe cari le pōte lua mai ușor la trebuință fără să amanezeze vitele sale la Creditul Agricol, fără sē'și piardă timpul și fără a da multe bacșișuri. Cu ajutorul acestor case de economie, ei își pot construi și casele lor de locuință, și se deprind tot-o-dată a fi mai cumpătați în cheltueli.

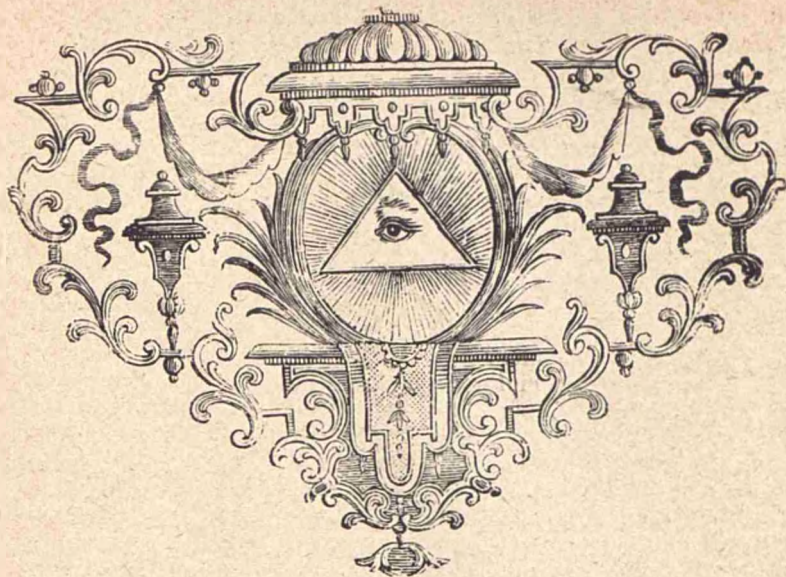
Cu aceste mijloce vom vedea în scurt timp schimbat cu totul aspectul barbar al satelor și populației noastre rurale. Economia, sănătatea și vigōrea sătenilor și copiilor lor ar înflori și ne ar reda un popor de care ne-am putea cu drept cuvînt mândri în sentimentul nostru patriotic, așa cum fie-care bun Român o do-
resce.

Dr. S. Possa.

O conferință.

La 29 Aprilie a. c. s'a ținut o frumōsă conferință la școlă din comuna Mădeiu jud. Sucēva, pe domeniul Corōnei. Harnicul învățător Ión Dăscălescu a ținut o lecție de religie, canto și gimnastică cu cāt, afară, în prezența autorităților locale și a părinților elevilor. A fost o đi de petrecere intelectuală și veselie pentru toți asistenții. D-l învățător I. Dăscălescu a fost viu felicitat pentru ordinea, curățenia, hărnicia, și dragostea de copii. În numele comunei îi mulțumim pentru interesul ce pōrtă școlii și națiunii.

Bistricēnu
Primar-Mădeiu.

Sfântul Clement, episcopul Romei (1).

lement conduse cârma bisericeii cu multă dragoste și credință, stăruind a aduce pe cei necredincioși la adevărata religiune și pe cei credincioși îndemnându-l a păzi cu multă sfințenie credința, și a răbdă până la mörte orice chin le-ar veni din partea idolatriilor; căci aceia cari vor îndură mai mult, după mörte vor fi mai fericiți și vor primi cununa

pătimirii de la Christos Dumneșu.

In timpul împăratului Nerva, la anul 96 d. Hr., Clement atrase la creștinism mai bine de 400 de persoane din cele mai alese ale Romei, pe cari le boteză în ziua de Paști. Intre aceștia se află și Sisinie, unul din sfatul împărațesc și cel mai de încredere om al împăratului. Din cauza acestuia, Clement își atrase totă ura lui Nerva, care puse mai întâiu pe Terentie Comitul, să turbure cetatea contra lui.

Cesarul ură pe Clement din două cause: întâiu pentru că eră de neam împărațesc și aveă o partidă a sa foarte numerosă și al doilea pentru că creștinase pe cei mai mari nobili din Roma. Ar fi voit să-l omöre, dar se temea să nu și pricinuiască sie-și mörtea; ar fi dorit să se scape de cei creștinași, dar erau prea mulți. De aceia recurse la acest plan de turburare în popor, care aduse

(1) Veđi No. 28—29, 31 și 32.

mare v&ersare de s&ange &ın Roma &ıntre creștini și &ınchin&ătorii de idoli.

În aceste turbur&ări, interveni cu armata Eparhul Mamertiu, care &ın &inv&alm&șel&ă prinse pe Clement, &ıl puse la &ınchis&ore, și-l amenin&ă c&ă, dac&ă nu se va lep&adă de credin&ța creștinesc&ă și de nu va aduce &deilor jertf&ă, &ıl va tăia capul; c&ăci nici poporul Roman, nici &imp&eratul, nu mai pot suferi turbur&ările ce Clement a adus &ın Roma.

La t&ote cele ce Mamertiu &ıl spusese, Clement &ıl r&espinse cu bl&ăndețe și cu cuvinte pline de duhul lui Dumne&eu, aș&ă c&ă &ımb&l&ăndi pe Mamertiu. Apoi &ıl &ıncredin&ă c&ă turbur&area n'a fost f&ăcut&ă de el, ci de Tarenție Comitul. Mamertiu &ıncredin&at de dreptatea și nevinov&ăția lui Clement, ca s&ă nu-l om&ore dup&ă cum ave&ă ordinul de la &imp&eratul, &ıl f&ăc&ă cunoscut c&ă dac&ă voese s&ă scape cu via&ă, trebue s&ău s&ă se lepede de credin&ța creștin&ă, s&ău s&ă se surghinesc&ă singur &ın hot&arele Heranului, unde mai fuseser&ă trimiși mulți creștini.

Neput&endu-l &ınduplec&ă s&ă și lepede credin&ța, Mamertiu g&ăsi o corabie și n&optea, ca s&ă nu aște creștinii &ıl trimise &ın surghiunie cu mai mulți alți tovar&ăși și &ıl dete jos la cetatea Heronul. Aci erau mai bine de 2.000 creștini, toți sub gard&ă t&ăind la piatr&ă. Aceștia cum v&ed&ur&ă c&ă li s&ău trimis dasc&ălul și p&ărintele lor duhovnicesc, &ıl &ınt&ămpinar&ă plini de bucurie, c&ă &ıl &ăm&âng&ăiat Dumne&eu cu p&ăstorul lor cel bun.

Sf. Clement &incep&u a tăia la piatr&ă &ımpreun&ă cu cei-lalți. Fiind mare lips&ă de ap&ă, el se rug&ă lui Dumne&eu cu lacrimi ferbinți ca s&ă m&âng&ăie pe cei drept credincioși, fiind &ın mari suferințe. Bunul Dumne&eu nu trec&u cu vederea rug&ăciunea pl&ăcutului s&eu ci i se ar&ată, nu &ın vis ci a avea &ın chipul unui miel care st&ă la un loc cu piciorul ridicat. Apropi&indu se unde st&ă mielul, acesta se f&ăc&ă neved&ut. Sf. Clement, lu&ă numai de c&ât un&elta și s&ăp&ând la locul ar&ătat, d&ădu de un isvor f&orte mare. Cei necredincioși, v&ed&end minunea alergic&ă cu toții &ın num&er mare de cred&ur&ă și se botezar&ă &ın numele lui Christos. Dup&ă aceia f&ărămar&ă &dei, c&ărora se &ınchinaser&ă p&ână acum, și &ın locul capiștelor se zidir&ă biserici. &Imp&eratul Traian, care lu&ă c&ărma imperiului dup&ă Nerva, cum au&di cele ce f&ăceau creștinii din Heron, trimise porunc&ă guvernatorului provinciei, ca f&ără cruțare s&ă dea pier&ării pe cei ce cred &ın Christos, &ımpreun&ă cu pov&ățuitorul lor. Indat&ă ce ajunse porunca la guvernator, acesta puse la chinuri pe mai mulți credincioși, doar de s'ar &ingrozi cei lalți, s&ă se lepede de credin&ța &ın Christos. V&ed&end c&ă se face mare v&ersare de s&ange &ın zadar, și c&ă se p&ăgubesc&ă &imp&er&ăția de at&âtea brațe, hot&ări s&ă p&erd&ă numai pe Clement din mijlocul lor, cred&end c&ă pe cei-lalți &ıl va &ınt&orce lesne &ınapoi la p&ăg&ănism. Bunul pov&ățuitor, Clement, fu prins, dus &ınaintea guvernatorului și silit s&ă și lepede credin&ța. &În cele din urm&ă f&u pus la muncire &ınt&r'un butoi&u ținuit. V&ed&end c&ă nici aș&ă nu reușese, &ıl puser&ă &ınt&r'o luntre, și d&ăndu-l ostașii &ın ad&âncul m&ării, &ıl leg&ă de mâini, și de pi-

cióre, îi puseră ancoră de corabie de grumaz și-l asvârliră în mare. Credincioșii priveau după mal și se tânguiau de pierderea bunului lor păstor. Ucenicii Sf. Clement, însoțiți de popor mult se rugară lui Dumnezeu ca să aște de sórta dascălului lor. Și nu le fu mult mâhnirea, căci li se descoperi să mǎrgă până în ziua la malul mării ca să vadă pe Sfântul. Corneliu și Faur, cu popor mult, merseră la mare și o vedură desfăcută din puterea lui Dumnezeu, până în locul unde eră Clement înecat. Dar, o minunile Tale Dumnezeu! Trupul lui Clement eră aședat într'un sicriu fórte frumos și peste el o biserică de clistar. Marea fú ast-tel desfăcută 3 zile. De atunci în fie-care an la ziua Sfântului care se serbheză la 25 Noembre, marea rămâneá deschisă tótă ziua pentru ca credincioșii să vadă corpul lui. Acesta s'a petrecut regulat în fie-care an, până când s'a suit pe tronul bizantin Nicefor, iar pe al patriarchatului de Herron, Gheorghe. De la această dată, marea nu s'a mai deslăcut.

Intr'un an, tot la ziua Sfântului Clement, mergend poporul la mare spre închinăciune, după sfârșitul rugăciunii, rămase un copil mic lângă racla Sfântului. La anul când veni iarăși ziua prăznuirii lui, mergend din nou poporul la mare, găsiră copilul întreg și sănătos. Acesta spunea poporului că n'a suferit nimic, și că l-a îngrijit bătrânul din sicriu. De o minune ca acesta, toți dădură laudă lui Dumnezeu și plăcutului său Clement.

Tot în timpul Patriarhului Gheorghe al Heronului, veniră spre a se închină móștelor lui Clement doi dascáli ai creștinilor din Constantinopole, cu numele Constantin și Metodie. Dar cum a-flară de la Patriarh că în acel an nu se mai retrageá apa ca până atunci la ziua Sfântului, se întristară fórte și hotăriră să însciinteze pe împérat spre a da ordin cu Patriarhul din Constantinopole, ca să se scótă din apa mării, móștele lui Clement. Dorința lor fu împlinită de Impérat, căci trimise o corabie și mai mulți ómeni cu ordin ca să scótă móștele din mare. Când ajunse corabia nóptea la locul unde se găsiaú móștele și se opriră de-asupra lor, de-odată răsări o lumină strălucitoare din apă și imediat se iviră móștele eșind întâiu capul, apoi tot corpul din mare. Ómenii le luară din apă cu multă cinste și dragoste le puseră în corabie și le duseră de le aședară cu prásnuire în biserică catedrală a patriarchiei din cetatea Heronului, unde se făceaú multe minuni, videcând bólele și neputințele tuturor celor ce mergeau cu credința la ele.

Facă bunul Dumnezeu, ca prin rugăciunile plăcutului său sfint Clement, să fim acoperiți de tóte relele și să ne facă pártași vecinicei fericiri a vieței de vecie. *Amin.*

Ierom. Eftimie Georgescu.

Mănăstirea Ciolanul.

Munca nu e pedépsă, ci bogăție. Ea nu e dar robire, ci libertate; nu e rușine, ci onóre.

PUTEREA RUGĂCIUNII

— Întimplare adevărată, povestită de mama —

noapte. Stradele Capitalei s'au liniștit aprópe de tot. Orașul pare cufundat într'un somn adânc.

Dar colo, la o feréstră, se zăresce încă lumină. Iar înăuntru—pe un pat cu așternuturile albe—zace dus, cu ochii pe jumătate închiși și cu buzele arse de ferbințelă, un copilăș mic ca de un an și jumătate.

Mama, îndurerată, vegheză la capul lui, gândindu-se cât de fericită erà ea înainte de-a i-se îmbolnăvi copilul, și cum de atunci tótă fericirea ei a dispărut.

Au trecut săptămâni, de când ea stă ziua și noptea, fără să se misce de lângă odorul ei, căruia îi merge din di în di mai rău, și care póte că în curînd va părăsi această lume.

Doctorul, care vine mereu și se duce fără să-i dea de léc, nu i-a spus acésta, dar ea a înțeles din privirile lui, a simțit cu inima ei de mamă.

La acest gând, mahnita mamă se înfióră. Cum să se despartă de copilul ei, pe care-l iubescce atât de mult și fără de care n'ar puté trăi nici o clipă?..

— Nu, nici odată! Nici odată!.. isbucnesce ea în plâns.

Dómne, Dumneđeule!.. Maica Domnului!.. Numai în tine mai am nădejde. Numai de la tine mai aștept ajutor!.. Nu mă lăsà!.. Și tu ai avut un fiu!.. Și tu, când ți-ai vedut fiul pe cruce, luptând cu chinurile morții, ai fost sfâșiată de durerea, care sfâșie ađi inima mea... Nu mă lăsà Maica Domnului!.. Nu mă lăsà!..

Ast-fel se rugă ea vreme îndelungată, stând în genuchii și vèrsând șiróe de lacrămii. . . .

Sërmana! Erà atâta foc și atâta durere în rugăciunea ei, în cât s'ar fi înduioșat și pietrele.

Când se sculă din genuchi, césornicul din perete bătù ora unu după miezul noptii....

Dar copilului îi e din ce în ce mai rău, trupu-i arde ca focul. Desperată, mama așteptă din minut în minut, ca să-i vadă sfârșitul.

Lungă și chinuitoare trebuie să i să fi părut bieteii mame acéstă nópte; de óre-ce a doua și de diminéță erà slabă și prăpădită, că de-abia se puté ține pe picioare.

Pe când sta însă abătută la capul copilașului, care abia mai răsufală, numai ce se pomenesce cu doctorul, că intră în casă, fără să-l fi așteptat așa de diminéță, și începe să examineze pe micul bolnav cu multă băgare de sémă.

Mama, mirată, îi sörbe din ochi cea mai mică mișcare.

— Doctore! te rog pentru numele lui Dumneđu, spune-mi, ce cređi? Scapă sau nu?..

— Linistesce-te, Dómnă! să nu ne pierdem nădejdea. Să mai încercăm, — póte că vom isbuti... Ascultă întâiu, să-ți spun o întîmplare ciudată. Astă nópte, mă scol speriat din somn. Erà cam pe la ora unu după miezul noptii. Visasem nisce vise fórté urite. Vreaú să adorm din nou, dar nu pot și fără să vroiú, mi-aduc aminte de copilul Dumitale...

La auđul acestor cuvinte, mamei mai că-i veni să leșine.

Tremurà din tot corpul, și de abia se putea ține, ca doctorul să nu-i observe emoțiunea.

— Și de la copilul Dumitale — urmă doctorul — mi-aduc aminte de o carte, în care citisem mai de mult un léc, pentru bóla de care el sufere. Repede mă scol și caut printre cărți, pină ce găsesc pe aceea care-mi trebuia... Uită-te, acéstă rețetă, să o faci numai de cât... Eú plec. Nu trebuie să pierdem nădejdea!..

Mama rămase zăpăcită, uimită... Va să đică — doctorul s'a sculat din somn, și a găsit un léc pentru copilul ei, când?.. pe la ora unu după miezul noptii!.. Dar asta e tocmai ora, când ea se rugase Celui de sus cu atáta foc!.. Nu cum-vă Prea-Milostivul s'o fi înduioșat de lacrămile ei?.. Nu este óre acesta un ajutor de la Dumneđu?..

Nădejdea începù să încolțescă din nou în inima ei, arsă de durere.

Repede, sërmana mamă trimite cu rețeta la farmacie, după

lécul prescris. Și — minune! — spre sêră în adevêr copilului începe să î fie mai bine.

Din ziua aceea, el se însănătoșă vedând cu ochii, și în scurt timp se făcù bine de tot.

Mama recunoscù în acêsta un ajutor venit din cer. Și de-atunci, ea nu lasă să trecă nici o zi, fără să aducă laude și mulțumiri Prea Milostivului și A-tot-puternicului Dumnezeu.

Eugeniu Dulfu.

CULTURA POMILOR RODITORI.

Stabilirea pepinierei.

ub numele de pepinieră, înțelegem o porțiune de pământ mai mare sau mai mică, după necesitatea orî scopul ce ne propunem, unde ne procurăm și preparăm plantele, de cari avem nevoie. Acest petec de pământ este consacrat pentru educațiunea plantelor, cari se supun diferitelor preparațiuni și tratamente, mai nainte de a le plantă pe locul de producere. Prin urmare, când voim să înființăm o grădină de pomî roditorî orî un pomet, este de neapărat trebuință ca mai întâi să stabilim o pepinieră, unde ne procurăm noi înși-ne pomii, de cari avem necesitate, potrivit cu clima și terenul unde ne găsim. Căci ast-fel lucrând, vom fi mult mai siguri de reușită, de cât în casul, când îi cumpărăm din alte părți, deprinși cu o climă și un teren cu totul diferit de al nostru. Cu alte cuvinte, având pepiniera noastră și lucrând singuri, ne putem realiza dorințele mult mai bine, vom fi mai favorisați. Semințele se sêmână și se îngropă mai cu îngrijire și pe un pământ mai bine preparat. Lucrările de întreținere, ca: udarea, plivitul și săparea se esecută la timp și de câte orî cere trebuința. Plantele se trec după

o parcelă pe alta, pentru a le dezvoltă mai bine rădăcinile și trunchiul, apoi le dăm o creștere regulată și le altoim, în scop de a produce fructe mai gustoase, mai mari și de a grăbi timpul cōcerei. O plantă, care a fost crescută în aceste condițiuni, resistă mai mult la secetă, umiditate și suportă mai bine condițiunile rele de vegetațiune, în cazul când vor fi plantate la locul definitiv pe un pămînt mediocru sau rău.

La stabilirea unei pepiniere trebuie să ținem mult socotelă de expozițiune și felul terenului. Pepiniera să fie, dacă se pōte, mai aprōpe de fermă, ca lucrările să fie bine supravegiate în orî-ce timp. Ca expozițiune, să fie aședată pe un loc mai deschis și aerat, puțin expusă vînturilor reci, pentru ca plantele să se obișnuiască încă de mici cu o temperatură mai aspră. Dacă pepiniera este stabilită pe un loc închis și ferit de acțiunea vînturilor, plantele vor vegetă cu vioiciune în tot timpul cât vor sta aci, dar, când le vom trece pe locul definitiv, acel loc de va fi neadăpostit, plantele ne mai găsindu-se în condițiunile în cari au trăit, vor merge spre depericiune.

Putem însă să protegiăm plantele în primul an al vegetațiunii lor, când sîntem încă în școlă de semēnat, în cazul când acțiunea vîntului ar fi rea făcētore, cum este Crivētul. În acest cas e destul să facem o perdeă de arbori perpendiculară pe bătaia vîntului. Așă dar, să ne ferim de a stabili pepinieră pe fundul văilor sau vălcelelor prea închise de deluri sau păduri, dar nici pe cōste prea înclinate orî pe cōma delurilor, unde acțiunea vînturilor este puternică. În regiunea podgoriilor, fiind că aici ni se presintă aceste inconveniente, să stabilim pepiniera mai bine în gura văilor, pe un loc plan și deschis, ca fiind locul cel mai potrivit. În privința terenului, să căutăm ca să fie adânc și permeabil, ca rădăcinile plantelor să nu întâmpine nici o piedecă în prelungirea lor. Să nu fie prea mult gunoit, dar nici prea sărac. Pe un pămînt bogat, plantele cresc cu vioiciune, mugurii sînt groși, lungi

și bine nutriți, dar, când le scótem din pepinieră și le vom plantă pe un pămînt sărac sau mediocru, se pipernicesc și pier. Asemenea nu sînt bune nici pămînturile, cari aũ fost ocupate cu arbori mai înainte. Terenul mai puțin bogat, dar permeabil și adînc, care nu a fost pus în cultură ori a fost ocupat de o liveadă artificială, este cel mai convenabil pentru o pepinieră.

(Va urma).

C. Gregorian.

Circulară către Revisorii școlari.

Una din principalele piedeci pentru frecventarea regulată a școlii rurale, este că săténul, avînd trebuință de copiii lui, pentru a-l ajuta la muncă, preferă a-î ține pe lîngă dînsul, mai bine de cît să-l dea la școlă.

Antagonismul acesta între interesul lui material și imediat și interesul moral și mai depărtat, este greu a-l face să dispară. Credem însă că se póte atenua într'o măsură însemnată, dacă se va da orarului școlilor rurale o dispoziție ast-fel, în cît să permită copiilor ca, în timpul muncii celei mai intensive, să pótă da ajutor părinților cel puțin o parte din di.

Acéstă dispoziție ar avé și un alt avantajii: învêțătorii cari, în urma dispoziției noastre recente, privitoare la arendarea pămînturilor școlilor, ar luă exploatarea vre-unui lot din aceste pămînturi, ar avé timp să se ocupe de dînsul și să contribuie ast-fel la propagarea unor practice mai bune în cultura pămîntului.

Pentru aceste motive, ne propunem ca cu începere de la 1 Septembrie viitor să modificăm orarul școlilor primare rurale în modul următor:

Între 1 și 25 Septembrie de la 6^{1/2} ore pînă la 12^{1/2} ore a. m.;
între 26 Septembrie și 10 Octombree, de la 7 ore a. m. pînă la ora 1 p. m.;

între 11 Octombree și 10 Martie, de la 9 pînă la 12 ore a. m., și de la 1^{1/2} pînă la 3^{1/2} p. m.;

între 11 și 31 Martie, de la 6^{1/2} pînă la 12^{1/2} ore a. m.;

între 1 Aprilie și 25 Iunie, de la 6 ore pînă la 12 ore a. m.

În zilele când lecțiile se vor face numai dimineața, ele se vor face în modul acesta: primele trei ore, vor fi consacrate divisiiei II și III; va urma apoi o întrerupere de o oră; iar ultimele două ore, vor fi consacrate divisiiei I.

Cu modul acesta, copiii cei mai mari și prin urmare cei mai utili pentru muncă, vor termina școlă, în vremea muncii, la 9 ore,

la $9\frac{1}{2}$, sau la 10 ore; iar copiii cei mai mici nu vor fi obligați a face drumul școlii prea de dimineață.

* * *

În școlile urbane, pentru a nu se ține copiii în clase în orele cele mai călduroase ale zilei, orarul va suferi modificarea acesta: de la vacanța Paștelor până la finele anului școlar, dimineața de la $7\frac{1}{2}$ până la $10\frac{1}{2}$, și după amiază de la 3 până la 5 ore. În restul anului, va rămâne orarul actual.

* * *

Măsura, ce expunem prin această circulară, ne propunem să o luăm înainte de finele curentului an școlar, pentru ca să intre în vigoare de la 1 Septembrie viitor. Până atunci, vă rog să dați acestei circulari cea mai întinsă publicitate printre institutorii și învățătorii din circumscripția d-voastră. Observațiile pe care li le-ar inspira împrejurările locale, une-ori nepotrivite cu punerea în practică a dispozițiilor de mai sus, să se adreseze până la 31 Maiu d-lui S. Haliță, inspector al învățământului primar, la Minister.

Ministru, (ss) HARET.

UN ȚĂRAN PICTOR

(Ion Marinescu).

de statură mijocie, slab, subțiratec. Se cunoște că nu-î prea este grijă de o parte din ființa lui.

Înfățișarea lui e simplă, îmbrăcămintea și mai simplă, atitudinea plină de sfioșie, privirea par'că s'ar teme de ceva.

E săténul rămas sătén în apucăturile de din afară.

Dar dacă te uiți bine la el, descoperi inteligență, pătrundere, energie, voință; dacă intri cu el în vorbă, simți că ai în față pe omul vocațiunii, care cu adevărat e însuflețit de-o credință, înzestrat cu aplicațiunii și călăuzit de un ideal; dacă-î privesci lucrările, vezi în el pe artistul, talent firesc în care bate și lumina altor mediuri artistice pe unde a trăit.

Acesta este Ion Marinescu, fiu de sătén din Mălureni, județul Argeș, absolvent al Școlii de «Arte-Frumoșe» din București, cu studii împlinite pe la München, Paris, Veneția și Florența.

*

În «rotunda» de jos a Ateneului s'a deschis în ziua de 29 Aprilie expozițiunea de pictură a acestui artist.

Ea cuprinde una sută patru tablouri, din cele câte-va sute ce am văzut în atelierul din strada Cătunul-nou, unde locuiesce artistul.

De la întâia privire îți dai sēma cât îi e de mare dragostea de priveliștele Firei...

Dacă sātēnul-plugar, este și rēmāne legat de pāmīnt, — sātēnul-artist, — ētā o pildă că pōte rēmānea sub înriurirea puternică a frumuseșilor Firei.

Ca om cult le înțelege acum, le prețuesce și le exprimă, dāndu-le viēta colorilor și scānteierea simțimīntului, sub ĩmboldul cārui-a le-a prins și le-a fixat pe pānză.

*

«*Pe marginea Vālsanului*» (No. 19), «*Contraste*» (No. 42), «*Iazul moriț pe asfințite*» (No. 45), «*La fagul cel mare*» (No. 79), «*La Bānēsa*» (92), «*Fagul fermecat*» (74), «*Singurătate*» (38), «*Vine Primāvāra*» (65), «*Se ĩmprīmāvā-rēzā*» (36), «*Pe ĩnnorate*» (41), etc., sunt bucāți de sēmā ĩn cari se revarsā marea lui putere de-a simți Firea.

Copacii trāesc, es ĩn relief... E aer ĩn jurul lor, e viēță.

ĩmprāștierea luminei și taĩna umbrelor, ĩntr'o deplină po-trivire, dā farmec realitāții, viēță și cāldurā ideii.

Felul de-a lucrā al artistului este o notā a sa personalā.

ĩntre chipul cum ne-a făcut Grigorescu pān'acum să vedem părți din Fire și chipul cum Marinescu ne face să le vedem, pare a fi o deosebire de sistem.

Puțina luminā din o mare parte a tablourilor lui pare a fi un gust al sēu deosebit. Causa se pōte iarāși să fie priveliștele de munte, vāile pādurōse cari, prin ĩnsāși firea lor, aū umbre mai intense, verdēta mai vie, zārile mai ĩnchise.

Artistului îi place apoi preā puțin ĩn atelier, și mai tot-deauna ĩn mediul ce-l ĩnspirā.

Ast-fel, dĩnsul fiixēzā pe pānză un colț din Fire, dupā cum il surprinde că se aflā ĩn momentul cānd l-a ĩmpres-ionat.

*

Ca portrete sunt de admirat ale dōmnelor Arion și Christopol, ale d-lor Virgiliū și Paul Arion; ca pasteluri, un cap de femeie și «*ĩonel*» (No 44).

Ca natură mōrtă, «*Maci*» (No. 10), «*Flori de munte*» (27), «*Flori de mac*» (56), «*Vinat*» (59), «*Flori de liliac*» (60) etc.

Copii are numai douē, de pe Murillo «*Copiii la joc de zar*» și de pe Tițian «*Vanitatea*».

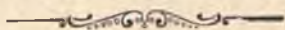
*

Este, la urma urmei, o expozițiune vrednică de vēdūt.

Prețurile tablourilor le fac a fi la îndemâna aceloră cu ore-cari mijlōce.

Ar fi de dorit ca aceștia să se grăbescă a da sprijinul lor talentatului artist, care își începe acum cariera în chip vēdit de superioritate.

Niger.

Coloniile agricole pentru condamnați.

In țara noastră ca și în alte țări, o sēmă de ōmenī inpinși de spiritul cel rēu, păcătuesc contra rînduelilor stabilite, fie de legile omenesci fie de cele Dumneȃesci. După greutatea faptelor săvîrșite, cei vinovați sînt duși înaintea judecătorilor și pentru ca să nu servescă de rea pildă celorl-aiți, ei sînt scoși din mijlocul ōmenilor și trimiși să-și ispășescă greșalele prin închisori, unii pentru timp mai scurt alții mai lung, iar alții chiar pentru tōtă viața.

Inchisorile ar trebui dar să fie nu numai loc de osândă ei și loc de îndreptare, mai cu sēmă pentru acei cari, fără a fi rēi din fire, au săvârșit fapte rele, fie din nechibzuință, fie puși la cale de alții.

Călăuȃdit de aceste idei, harnicul director general al închisorilor statului, G. Dianu, de multă vreme să frămăntă cu mintea, cum ar face ca cei eșiți din închisori nu numai să iasă îndreptați dar chiar să devie pilduitori în bine, celor în mijlocul cărora se reîntorc.

În parte d-sa a găsit un leac. A hotărât ca chiar din tōmna anului curent să începă în jurul închisorei de corecție de minori de la Mislea, pe terenul de 20 pogōne din jurul închisorei, ce aparține statului, o cultură sistematică de pomologie, agricultură, apicultură, grădinărie etc., lucrări ce vor fi făcute de minorii condamnați, sub conducerea unor ōmenī pricepuți pe cari îi și are la îndemână.

De asemenea a dat ordin ca la tōte temnițele ce au un teren cāt de mic să se începă cultura de zarzavaturī, legume, etc.

Acolo unde statul nu are terenuri, d-sa va face apel la comune ca și la proprietari pentru a-i ceda un numēr ore-care de pogōne, spre a putē da o mai mare desvoltare lucrărilor de agricultură, pomologie, horticultură, apicultură ba chiar sericiculturēi și viticulturēi, cu tōte industriile derivate.

Maî mult, d-l Dianu va încercă să dea o desvoltare însemnată lemnăriei și tâmplăriei utile gospodăriei țaranului. Dejà sînt câte-vă închisori în cari se lucrăză cu mult succes tâmplăria și sculptura.

În fine crede că va puté în scurt timp înființă așa numitele colonii agricole, pentru condamnați.

Măsurile ce d-l Dianu a luat și cele ce gîndesce a maî luă, pentru aducerea la îndeplinire a celor de maî sus, ne bucură și sîntem încredințați că toți ómenii de bine îl vor ajuta.

Fie ca începutul ce face să fie spornic și pilduitor celor-ce maî mult ca d-sa ar puté face.

C. P. Tașcă.

Povețe pentru cunoșcerea răpciugei și cărțiței.

Cum trebuie să ferim caii și ómenii de molipsire.

Răpciuga și cărțița sînt doué bóle fórte urâte și grele cari lovesc pe cai și măgari, dar de la cari se pot molipsi și ómenii, după cum se molipsesc și caii între ei.

Și răpciuga precum și cărțița, de cine se prinde nu-l maî iartă, căci fie cal, fie om, nu scapă de mórte nici odată: aceste bóle nici un léc nu le póte tãmadui.

E bine dar să le cunoșcem cum s'arată la cal, ca să scim cum să păzim alți cai de acéstă molimă, pe de o parte, pentru a nu rămâne pãgubași prin mórtea lor și pe de altă parte pentru a nu ne primejdui noi singuri viața luãnd bóla de la cai.

Răpciuga și cărțița, sînt amãndoué, una și aceeași bóla; deosebirea între ele este numai că răpciuga ese înãuntru trupului, începënd de la bojoci și se întinde pînă la nãri, pe când cărțița scóte capul afară, pe piele, așa bunã-órã e și dalacu, care și el ese când înãuntru când afară.

Dar fiind-că una se chiamă răpciugă și alta cărțiță, am puté să le socotim, ca doué gemene surori, fiind-că din aceeași sãmînță se nasce și pot rãsãri chiar amãndoué de-odată pe același cal, deși de obiceiú ese numai câte una.

Cum se cunoșce răpciuga la cai.

La început e greú de cunoscut la calul bolnav, căci ea e ascunsă în trup și une-orî ascunsă rămãne multă vreme, anî întregi chiar; maî des însă bóla merge repede înainte și se dă de gol, tocmã când ajunge să se vadă cu ochii la nãri, după o scursóre murdară, care nu încetăză nici de cum saú fórte rar și atunci numai se înterupe pentru a reincepe iar.

Câte-odată acéstă scursóre se vede numai la o nară și maî des la cea stîngă; culórea ei póte fi albiciósă, cu grunjuleți mici, maî alb ca mucii; alte ori e gãlbue și une-ori chiar verdue; nu rar se vede și firișóre de sãnge.

Neștiutorii cred că acéstă scursóre numai atunci e semn al răpciugei când pute saú miróse urât, ceea-ce e o credință greșită căci se póte bine ca să nu mirósă și totuși să fie bun semn, ca să bãnuiim existența bólei.

Caii răpciugoși, mai au între fălci, nisce găleci tari, cari nu dau îndărăt și foarte rar coc și se sparg.

Încă un semn al răpciugei și care e cel mai de semnă dintre toate, sînt nisce bubulițe sau răni, cari es în nas și cari, de asemenea, rar de tot se pot vindecă.

Multă lume crede că numai atunci e un cal bolnav de răpciugă, când pe lingă semnele înșirate mai sus, el trebuie să fie așa de slab, în cât, făcendu-i vînt, să cadă din picioare, ceea-ce iarăși nu e adevărat, căci sînt mulți cai, grași ca pepenii și totuși ei pot fi răpciugoși cum se cade.

Cârțița se cunoșce mai ușor, după nisce bube, cari es între picioare, de la chișiță în sus și se întinde pînă la ie (vintre); une-orî es pe cōste, pe gât, și curge din ele o materie cleiōsă gălbuie, iar de vindecat nu se vindecă; când se închide cîte o bubă, es alte douē trei în altă parte și la urma urmei, calul mōre în chinuri, ba către sfârșitul vieței, une-orî ese și răpciuga, ca și cum ar vrea să-i curme firul vieței mai curînd.

Potcovarii, Jugănarii, Nalbanții sau meșterii lecuitorî de bōle la vite, cari mișună pe la sate ca și prin orașe, se laudă că cunosc meșteșugul să vindecē răpciuga ca și cārțița. Cine se încred în ei, sînt speculați numai, căci cailor bolnavi de aceste bōle, nu li se pōte face nici un bine; n'au pînă acum nici un lēc și dacă cîte odată se întâmplă, ca să dea semne de vindecare, ele sînt numai ascunse pentru un timp scurt și apoi isbucnesce din nou cu mai multă furie.

În timpul când aceste bōle sînt ascunse, sînt foarte periculōse, căci și atunci caii se pot molipsi, cu foarte multă ușurință, și mai cu semnă ōmenii pot prinde bōla, căci caii neavînd semne, prin care să-i facă a le bănuî răpciuga, nu se feresc de ei.

Alte orî, tot acești șarlatani, unii pricepuți destul de bine, chiar dacă cunosc că un cal e răpciugos, spune la ōmenî, că are guturai orî buba mînzului, numai ca să sfîntuiască pe cei incredători, cari se uită în gura lor. Și tot ast-fel păcălesc pe ōmenî și când vîd, că au cai bolnavi de răcělă, orî de buba mînzului, căci le spun, că sînt bolnavi de răpciugă și fiind-că acele bōle se vindecă, ei se laudă că au vindecat răpciuga; de aceea a prins rădăcină credința, că sînt unii bunî meșteri, pentru a vindecă răpciuga, căci mulți spun, cu glas tare, că au vîdut singuri așa minune, ba unii susțin chiar, că au avut cai bolnavi de răpciugă, rēu de tot, cari s'au vindecat și s'au mai slujit de ei multă vreme încă.

Credințe deșerte și fără nici un temeiū, căci din tot ce se spune, nimic nu e adevărat.

(Sfîrșitul în No. viitor).

O plōe de pulbere în România.

La 21 Martie 1901, pe la prînd, a plouat puțin la București. Acēstă plōie depunea pe obiecte o mică cantitate de pulbere. În acelaș timp la Focșani s'a constatat de asemenea că picătorele de apă ce cădeau conțineau puțină pulbere.

LUMINA SATELOR

Învățătorii cercului cultural Tismana din județul Gorj, însuflețiți de a servi nămul și țara, a înființat bibliotecă și societăți economice mai prin toate comunele. Ca aceste societăți, aceste bănci populare să inspire încredere oricui, rugăm pe vrednicii conducători ai «Albinei» a cere ca ele să fie puse sub controlul statului, ca instituții de utilitate publică. Se pot inspecta de controlori cu ocaziunea controlului percepțiilor fiscale și casierilor comunale. Am admirat și generoasele d-v. sentimente patriotice, ce arătați prin stimata revistă «Albina.» Cu așa fi, România va fi, și-și va recuceri puterea economică, astăzi sdruncinată printr-o mulțime de cauze. **Socotim legea învățămîntului profesional un cap de operă națională și vă rugăm a cere pentru 1 Septembrie 1901, punerea ei în aplicare, căci credem că ori-ce întârziere va cauză o pierdere ireparabilă națională.** Cum am fost harnici a câștiga independența politică, s'avem și înțelepciunea de a dobândi și independența economică. E de îngrijat cum numai în câte-vă decenii, țara se umplu de străini și cum resursele țării s'a slăbit; s'a lucrat mai numai pentru funcționarism, cu licee, gimnasil etc. Un învățămînt clasic abstract într'un timp de zdrobitoare concurență economică și comercială, iată greșala trecutului.

Sperând în protecția divină, credem că prin înțelepciunea Românilor, frumoasa Românie va deveni ceea-ce trebuie să fie: Belgia Orientului.

D. Popescu, I. Neferescu.

Tismana.

UN MONSTRU MARIN

S'a prins de curînd în oceanul Indian un rac gigantic cum nu s'a mai vădut vr'o dată. Numai cleștele de la picioarele lui sînt de două metri de lungi. El e de o voracitate teribilă. Ochiul lui eșii în afară îi dau un aspect din cele mai fiorose.

După ce a fost prins, lucru care a fost foarte greu, racul a fost pus într'un basin mare, plin cu apă de mare și în care se aflau vre-o cinci-șase de tot soiul de raci, precum și numeroși pesci mari. După două césuri, animalul acesta mănecase pe toate cele l-alte animale, cari erau în basin.

Se pare că monstrul acesta are darul să scótă din el raze luminoase; el ar fi înzestrat cu un fel de bășică transparentă din care ese o lumină foarte puternică.

Animalul acesta ciudat a fost transportat la aquariul din Calcuta.

Pe de altă parte, din Guiana franceză, au fost trimise la muzeul din Paris numeroase animale, apröpe necunoscute și

de o așa raritate de speță că sînt noui aprópe pentru tótá lumea.

Ast-fel dar, sînt încă numeroase descoperiri de făcut în lumea ființelor zoologice, și ori-ce s'ar dice, sîntem departe de a cunósce tóte animalele pămîntesci, tovarășii noștri în valea acésta de mizerii.

Dar de alt-fel, există și o mare mulțime de animale cari sînt fórte periculóse pentru ómeni.

6 faptă laudabilă.

În séra zilei de 22 Aprilie a. c., în localul școlei de băeți No. 2 din comuna Băilescî-Dolj, dându-se—numai cu elevii școlei No. 2—o serbare școlară de către învățătorii locali, Prințul George Știrbey, aflându-se în localitate la moșie, a asistat la acésta serbare și, împins fiind de sentimentul iubirii de neam și pătruns de milă de cei lipsiți, a bine-voit a da în folosul serbării suma de 200 lei, pentru care sub-scrisul, în numele tuturor colegilor și a elevilor îi aduc viile și respectósele mele mulțumiri, și rog pe Dumneđeú ca să dăruiască prințului George viață lungă pentru ca mulți ómeni s'ermani să se împărtășescă de bine-facerile ce vor eși în viitor din mâna acestui bun și milostiv prinț.

Țin fórte mult s'arăt că Prințul George Știrbey abia are virsta de 19 ani; dar pe cât e de tîner ca virstă, pe atât e de îmbătrînit în sentimente nobile, căci de la o așa virstă practicând asemenea fapte, denotă inima cea mai nobilă. Dea Dumneđeú să se găsescă mulți imitatori.

Marin Mihăilescu

Învătător.

Cronica Săptămâni.

— Duminecă 16 Mai c., MM. LL. Regele și Regina s'au reîntors din străinătate. La Predél au fost întâmpinate de A. S. Regală Principele Moștenitor, cu care Majestățile Lor s'au îmbrățișat. La Gara de Nord din Capitală au fost primite de A. S. R. Principesa Maria cu Principele Carol și Principesa Elisabeta, cu cari s'au îmbrățișat de mai multe ori. Suveranul a fost primit de domniii miniștri, d-l Primar al Capitalei, d-l Administrator general al domeniilor Corónei, d-nii generali și oficerii superiori aflați la flancul stîng al companiei de onóre din batalionul 7 vînători.

Soția d-lui Președinte al Consiliului de miniștri, cu dómnele miniștrilor au primit pe M. S. Regina, urându-î bună venire și dându-î frumoșe buchete de flori.

În salonul de primire se află, spre a salutá pe M. S. Regele și M. S. Regina, d-nii miniștri ai unora dintre puteri, înalții prelați și înalții funcționari ai țerii, precum și o mulțime de domni și dómne.

Gara și stradele, pe unde au trecut MM. LL., până la Palat, erau pline de lume, care Le-a aclamat cu entuziasm.

— Programa serbării zilei de 10 Mai, a 12-a serbare a încoronării, cuprinde pentru Capitală un Te-Deum, ce se va celebra la Mitropolie, în fața MM. LL. Regelui și Reginei și a AA. LL. RR. Principelui și Principesei României, înconjurați de Curțile Regale și Prințiarie. La acest Te-Deum vor fi de față d-nii miniștri, d-nii deputați și senatori, curțile de casație și compturi, corpul profesoral, etc. Armata va fi așezată pe strade și piețe, între Palat și Mitropolie. La 11^{1/2} ore, M. S. Regele va primi defilarea pe Bulevardul Universității înaintea statuiei Mihail Vitezul.

În această zi se va celebra un Te-Deum în toate comunele din țară, la care vor fi față toate autoritățile. D-nii prefecti în înțelegere cu primarii și șefii garnizónelor vor regula modul serbării.

— Ministerul instrucțiunii cu începere din acest an va schimba premiile cari se împărțeau elevilor la finele anului. În locul cărților li se va împărți medalii.

Premiantul I va primi o medalie de aur, al II-a de argint, al III-a de bronz. Odată cu aceste premii se va da fie-cărui premiant și câte un brevet cu numele său și premiul obținut.

— La 6 Mai s'a săvârșit la Florica (județul Muscel), un paras-tas pentru pomenirea sufletului marelui patriot și bărbat de stat I. Brătianu.

Au fost de față numeroși pelerini din București, Pitești, Tirgo-viște, C.-Lung și alte orașe. S'au ținut și cuvântări, prin cari s'au amintit meritele și ideile ilustrului răposat. Însemnăm pe aceea a d-lui D. Sturdza, Președintele Consiliului de miniștri, care a accentuat cu deosebire calea de urmat a bărbaților politici, potrivit dorințelor și aspirațiunilor lui I. Brătianu. Această cale va duce țara către fericirea atât de dorită de toți bunii Români.

— Ministerul de finanțe a adresat autorităților o circulară, prin care le comunică că nu se vor achita lefurile funcționarilor, cari nu vor plăti contribuțiile către stat pe acest trimestru.

— D-l Ministru al Domeniilor a decis ca pe viitor să nu se mai pășuneze în pădurile statului, acesta fiind dăunător pădurilor. Se dă voie numai în aceste cazuri: în pădurile locurilor, ale căror pășuni sînt înecate; în pădurile din locurile, unde s'ar constata că vitele ar fi amenințate să piară de fîme, din lipsă de nutreț; în cas de bătă de vite, spre a despărți pe cele sănătoase de cele bolnave.

DE LA SATE.

În comuna Borca de pe domeniul cu același nume se află o biserică frumoasă, cum nu s'a mai vădit alta în partea muntelui. E construită cu bani adunați da la ómenii de bine și în special cu prețiosul ajutor al d-lui *I. Kalinderu*. Serviciul dumnezeesc să face în această biserică cu o deosebită îngrijire.

În ziua de 25 Februarie a. c., solemnitatea a fost și mai mare.

Ceea-ce a produs admirațiunea tuturor a fost corul, compus din copilașii de la școală, cari au cântat cât se poate de bine răspunsurile de la liturghie. La finele serviciului, d-l învățător local citește o frumoasă predică cu privire la viața sâtenului; iar d-l Berian, șeful domeniului Borca completează pe d. învățător, arătând foloșele bisericești și școlii pentru viață.

După serviciu au mers cu toții la școla satului, unde s'a făcut curs cu adulții din sat, rămânând pe deplin satisfăcuți, de modul cum învățătorul și preotul local știu a-și îndeplini datoriile lor în biserică și în școală.

BIBLIOGRAFIE

În editura cunoscutului Institut de arte grafice «Minerva» strada Isvor No. 80, au apărut:

Vorbe înțelepte, culese de Aurel C. Popovici, prețul lei 1,50.

Asemenea în aceeași editură din *Biblioteca populară* au apărut 8 cârticele costând 15 bani una și coprinzând:

Istoria populară a Românilor, în trei cârticele; Cântarea României, o cârtică; Istoria populară a literaturii Române, o cârtică; Revoluția lui Tudor Vladimirescu, o cârtică; Pierderea Basarabiei, o cârtică și Unirea Principatelor și Domnia lui Cuza, tot o cârtică.

Nu putem îndeajuns recomanda cititorilor aceste serieri, din cari cu un preț de nimic, pot multe învăța.

* * *

În editura cunoscutei librării *H. Steinberg, strada Gabroveni No. 10* tipărite cu adevărată artă de Institutul «Minerva» au apărut:

Patriarhale, poezii de St. O. Iosif și Romane și Cântee de Heine, traduceri în versuri de St. O. Iosif, fie-care carte costă 2 lei.

Pentru librari, editorul acordă rabat simțitor.

E R A T A

În No. 32 al «Albinei» de la 6 Maiu 1901, la pag. 874, rîndul 2 de jos în sus să se citească *Petre Schoefer* în loc de Carol Schoefer; iar la pag. 882, rîndul 16 de sus în jos, să se citească *1 Iunie* în loc de 8 Iunie.

Poșta redacției.

D-lui *M. Marinescu*, comuna Pogonele, jud. Buzeu.—1) Tignafesul nu e o bôlă molipsitoare.

2) Mânzul eșit din părinți cu tignafes, are une-orî predispozițiunea de a dobândi tignafesul.

În ceea-ce privește lecuirea și tot ce e referitor la el, citiți «Albina» No. 35, 37 și 40, Anul al II din 30 Maiu, 13 Iunie și 4 Iulie 1899. Acolo se găsește expusă pe larg această chestie.

D-lui *M. Iliescu*, Roșieni, Romanași—Cartonele cari se servesc la premenirea viermilor de mătase, de obicei se comandă, dar în schimbul acestor cartone se pot întrebuița cu ușurința miei crăcuțe de dud pe care să fie trei până la patru frunze.

În cât privește stârpirea furnicilor, trebuie a se căuta locul de unde vine și acolo se pun 2—3 picături de gaz petroleu.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, *mare proprietar, senator* — *Administrador și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru invetatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar*. — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și fost locșitor de Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membri înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

Dareschin G., (Iași), lei 2; Bălășescu I. institutor, (Botoșani), lei 2; Galin Const., (Botoșani), lei 2; Răuț N. prof., (Botoșani), lei 2; Mărgineanu I. prof., (Botoșani), lei 2; Demetriu M. G. prof., (Botoșani), lei 5; Livescu Petre prof., (Botoșani), lei 2; Gheorghiu V. prof., (Botoșani), lei 2; Vasiliu G. I. prof., (Botoș.), lei 2; Ionescu V. N. prof., (Botoșani), lei 5; Nicolescu Ion prof., (Botoșani), lei 2; Cogălniceanu M, elev, (Botoșani), lei 2; Davidescu Gh. prof., (Botoșani) lei 2; Arnoviciu C. doctor, (Botoș.), lei 2; Georgescu C. doctor, (Botoș.), lei 2; Adamin Eremia instit., (Botoș.), lei 2; Darie Ion prof., (Botoș.), lei 2; Leonescu G dr. (Botoș.), lei 2; Periețeanu G. I. farmacist. (Botoșani), lei 2; Rocneanu Alexe profesor, (Botoșani). lei 2; Teodorescu-Simion Kirileanu. (Zorleni), lei 2; Genete Const., (Bârlad), lei 1; Popa Haralambie, (Zorleni), lei 1; Năstăsescu Costache, (Zorleni), lei 1; Mihail D-tru, (Zorleni), lei 1; Teodorescu Leon, (Zorleni), lei 3; Tenea C. preot, (Zorleni), lei 1; Georgescu M. căpitan, (București), lei 2; Davidescu C. sub-locot., (București), lei 2; Constantinescu Atanasie, (București), lei 2; Lăzărescu Ghiță, (R.-Sărat), lei 2; Munteanu Vasile, (R.-Sărat), lei 2; Puiu Vasile, (R.-Sărat), lei 2; Teodorescu Vasile, (R.-Sărat), lei 1; Popescu Cristea preot, (R.-Sărat), lei 2; Stroe I. Costea, (R.-Sărat), lei 1; Ghițulescu I., (R.-Sărat), lei 2; Răileanu Niță, (R.-Sărat), lei 1; Dima Gr. Ștefan, (R.-Sărat), lei 2; Alexandrescu D-tru invet., (R.-Sărat), lei 1; Șerban P. Ilie invet., (R.-Sărat), lei 1; Stoian N., (R.-Sărat), lei 1; Stanciu Șinca, (R.-Sărat), lei 1; Baștiurea N. Paraschiv, (R.-Sărat), lei 2; Penciulescu H. Niță, (R.-Sărat), lei 1; Geor-

gescu Ștefan preot, (R.-Sărat), lei 1; Constantinescu G., (R.-Sărat), lei 1; Igiroșeanu I. proprietar, (T.-Severin), lei 10; Burileanu M. proprietar, (T.-Severin), lei 10; Constantinescu Gr. avocat, (T.-Severin), lei 10; Steriad St. avocat, (T.-Severin), lei 5; Mihașescu D. proprietar, (T.-Severin), lei 5; Cutcudache N. proprietar, (T.-Severin), lei 5; Igiroșeanu Iosif avocat, (T.-Severin), lei 5; Crijănescu Dionisie propr., (T.-Severin), lei 5; Popescu Petre propr., (T.-Severin), lei 5; Cartianu Th. inspec. domeniial. (T.-Severin), lei 5; Boceanu I. propr., (T.-Severin), lei 5; Băbeanu I. pensionar, (T.-Severin), lei 5; Burileanu N. Ilariu, propr., (T.-Severin), lei 4; Tipărescu G. D. propr., (T.-Severin), lei 3; Molănescu I. avocat, (T.-Severin), lei 2; Isărescu I. propr., (T.-Severin), lei 3; Anastasiu Aristid avocat, (T.-Severin), lei 3; Aurel Petre propr., (T.-Severin), lei 2; Axente Tiberiu, (T.-Severin), lei 2; Cameniță Alex. avocat, (T.-Severin), lei 2; Băicoeanu Gh. avocat, (T.-Severin), lei 2; Isvoranu G. I. avocat, (T.-Severin), lei 3; Ionescu Gh. preot, (T.-Severin), lei 2; Gărdăreanu Gh. avocat, (T.-Severin), lei 2; Măngiurea doctor, (T.-Severin), lei 2; Țifibli doctor, (T.-Severin), lei 2; Costescu D. Th. profesor, (T.-Severin), lei 2; Hergot M. prof., (T.-Severin), lei 2; Vasilescu T. prof., (T.-Severin), lei 2; Richter C. prof., (T.-Severin), lei 2; Esconffier E. prof., (T.-Severin), lei 2; Radu Liviu prof., (T.-Severin), lei 2; Nanu Ștefan prof., (T.-Severin), lei 2; Alimănescu D. poof., (T.-Severin), lei 2; Cernăianu G. instit., (T.-Severin), lei 2; Herăscu N. prof., (T.-Severin), lei 2; Paulian St. I. profesor (T.-Severin), lei 2; Nicolescu C. prof., (T.-Severin), lei 2; Gabrielescu I. C. arhitect, (T.-Severin), lei 2; Bodiș Ștefan prof., (T.-Severin), lei 2; Tanoviceanu C. prof., (T.-Sever.), lei 5; Armașu C. prof., (T.-Severin), lei 5; Ionescu Serafim, (Fălticeni), lei 5; Niculescu Radu Ion institutor, (Fălticeni), lei 5; Papadopol D. Gh. învăț., (Mălin), lei 2; Vornicelu Gh. învăț., (Bacău), lei 1; Eutușianu Maria institutore, (Ostrov) lei 3; Popescu Nicolae preot, (Buzău), lei 1; Gregoriu Atena învățator, (Băilescă), lei 2; Plătăreanu M. învăț., (Ilfov), lei 4; Pană N. șef de vamă, (Dorna), lei 2; Ortoanu Ion preot, (Dorna), lei 2; Moțoc C., (Dorna), lei 2; Păcureanu Gh., (Dorna), lei 2; Vasiliu C. comerșant, (Dorna), lei 1; Ionescu N. preot, (Ilfov), lei 1; Busuioc I. învăț., (Vlașca), lei 2; Glonț I. C. învăț., (Costești), lei 1; Glonț C. Iona, (Costești), lei 1; Vasilescu Elisabeta învățătoare (Argeș), lei 1; Glonț Ștefan învăț., (Argeș), lei 1; Mihăescu C. cântăreț, (Manolăsa), lei 1; Tihan Alex. preot, (Galați), lei 4; Dragomirescu I. P., (Patessi), lei 2; Dimișrie Moisi preot, (Patesci), lei 2; Diaconescu Ion preot, (Puciôsa), lei 2; Cocea Petre șef de gară, (Patesci), lei 2; Spiridon A. N. telegrafist, (Pătesci), lei 2; Georgescu Const. învăț. (V. Papei), lei 1; Nișescu C. Ion învăț., (V. Papei), lei 1; Diaconescu C. învăț., (Stâlpeni), lei 1; Petrescu C. învăț., (Bădesci), lei 1; Dragomirescu I. învăț., (Schitu Golești), lei 1; Dragoi D. învăț., (Bucecea), lei 1; Dragoi Elena învățătoare, (Bucecea), lei 1; Gheorghiu Gr., (Bucecea), lei 1; Mateiu C. I., (Bucecea), Vasiliu Ion, (Bucecea), lei 1; Popovici I., (Bucecea), lei 1; Dra. Pargariu Profira. (Bucecea), lei 1; Popescu Mihail învăț., (Vilcea), lei 1; Popescu M. Eugenie elev, (Vilcea), lei 1; Tofan I. Anghelina, lei 1; Totan I. Sofia, lei 1.

(Va urma în No. viitor.)

Prin actul autentificat de Onor. Trib. Ilfov secția de Notariat sub No. 1.125 din 19 Februrie 1901, s'a înființat în Bucuresci **Societatea** minieră petroliferă „**ISVORUL**“ cu un capital de 200 000 lei. Acest capital este împărțit în acțiuni de câte 100 lei fie-care, plătit în rate lunare de câte 5 lei, pentru fie-care acțiune subscrisă. Societatea are deja terenurile și puțurile sale, din care se estrage petroleu de o culoare *roșie* (unic aprôpe în lume) și de o calitate estra-ordinar de bogată în benzine, lampante și materii grase ca parafine și cêră de pămînt, cea-ce face ca un decaltru din acest petroleu brut, să se vindă cu 1 leu și 20 bani, iar nu cu 40 bani cum se vînte petroleul negru. Baniî depuși la această societate, în acțiuni, sînt asigurați prin chiar pămînturile societății, așa că nimeni nu este în pericol a-și perde capitalul depus după cum se întâmplă în alte societăți, unde nu este asigurat cu nimic și care nu pôte produce atâta venit, cât o asemenea întreprindere.

Avênd în vedere și modul cum se face plata acțiunilor, adică 5 lei pe lună de fie-care acțiune, ar fi posibil orî cui să-și rupă din cheltuelile destinate pentru plăcerile sale personale, cel puțin câte 5 lei pe lună și să-și plaseze într'o asemenea întreprindere industrială-națională, așa că fie-care ar putea în forțe scurt timp să și creeze un capital mare pe nesimțite, al cărui venit să fie cu mult mai considerabil de cât și-ar putea cine-va inchipui. Au mai rēmas un mic număr de acțiuni neabscrise. Subscriptiunile se primesc la sediul societății «Isvorul», în Bucuresci, strada Smârdan colț cu strada Dómnei, vis-à-vis de cafeneaua Națională.

Cereți prospectul !

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vind eftin

LA TOATE SEZOANELE

Bucuresci, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
 > > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
 > > cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

> > facon Klappe, 15,95

> > pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95

> > cu nasturi, 15,95, 14,95

> glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

> chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

> > nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

> > beseturi, 14,95, 13,95

> > șirete, 14,95, 13,95, 12,95

> > nasturi, 14,95, 13,95

> > piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

> > franțuzesc, 12,95

< color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

> > piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

> chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

> > ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

> > High-Liffe, 16,95

> color. 12,95, 11,95, 10,95

> > High-Liffe, 15,95, 14,95

> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

> fete 6,95, 5,95, 4,95

> copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la tôte sezónele se pôte găsi în călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la tôte Sezónele lingă Poliția. Bucuresci, Calea Victoriei 27, Bucuresci.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avéun scădémint de 5% din prețurile însemnate, presentând couponul.